

• Του Γιάννη Κιμπουρόπουλου

**Σ**ΤΙΣ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026, ο συνιδρυτής και διευθύνων σύμβουλος της αυστραλιανής εταιρείας παραγωγής λογισμικού Atlassian, Mike Cannon-Brookes, έστειλε στους εργαζόμενους του ομίλου βιντεοσκοπημένο μήνυμα που άρχιζε ως εξής:

«Πήρα την απίστευτα δύσκολη απόφαση να μειώσω το μέγεθος της ομάδας μας κατά περίπου 10% (ή 1.600 υπαλλήλους). Κάθε μέλος της Atlassian θα λάβει ένα email μέσα στα επόμενα 20 λεπτά που θα σας ενημερώνει εάν επηρεάζεστε ή εάν ξεκινάμε διαβουλεύσεις στην περιοχή σας.

Πιστεύω ότι αυτή είναι μια σωστή απόφαση για την Atlassian. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι εύκολη. Κάθε άλλο. Ξέρω ότι έχει τεράστιο αντίκτυπο στον καθένα από εσάς και βαραίνει πολύ εμένα και την Atlassian σήμερα. Το κάνουμε για να χρηματοδοτήσουμε περαιτέρω επενδύσεις στην Τεχνητή Νοημοσύνη και στις πωλήσεις επιχειρήσεων, ενισχύοντας παράλληλα το οικονομικό μας προφίλ...»

Ο Mike Cannon-Brookes, που διατηρεί κάτι από το σπλ των προ 21ου αιώνα «τεχνοφρικών», αυτοσυστήνεται ως «επενδυτής τεχνολογίας στους τομείς του λογισμικού, της fintech, της γεωργίας και της ενέργειας, έχει αναγνωριστεί ως κορυφαίος επιχειρηματίας από την Ernst & Young, το Australian Financial Review, το Forbes και το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, είναι ένθερμος υποστηρικτής της καθαρής ενέργειας, επενδύει σε φιλανθρωπίες για την κλιματική αλλαγή και βιώσιμες λύσεις». Την απόλυση 1.600 εργαζομένων της «ομάδας» του προφανώς ούτε ο ίδιος θα τη χαρακτήριζε φιλανθρωπική, αλλά χαλαρά θα την ενέτασσε στη λογική της «βιωσιμότητας».

Δυο μήνες μετά, ένας άλλο μέλος της «ομάδας» της Atlassian, ο ελληνικής καταγωγής Βασίλης Συράκης, ανέβασε στο κανάλι του στο YouTube ένα βίντεο 40 λεπτών που ξεκινούσε ως εξής: «Γεια σας, είμαι ο Βασίλης και πριν λίγες μέρες απολύθηκα από την Atlassian, όπου δούλεψα για οκτώ χρόνια ως μηχανικός συστημάτων. Ελπίζω αυτό το βίντεο να φανεί χρήσιμο σε κάποιους από σας...»

Ο Βασίλης Συράκης εξηγεί στο βίντεο (στον λογαριασμό του <https://www.youtube.com/@vsyrakis>) πώς συνέβαλε στην κατασκευή των συστημάτων Jira, Confluence, Bitbucket που βασίζονται στη χρήση Τεχνητής Νοημοσύνης και επιτρέπουν στις επιχειρήσεις-χρήστες τους να απολύουν εργαζόμενους. Ανάμεσά τους και τους ίδιους τους



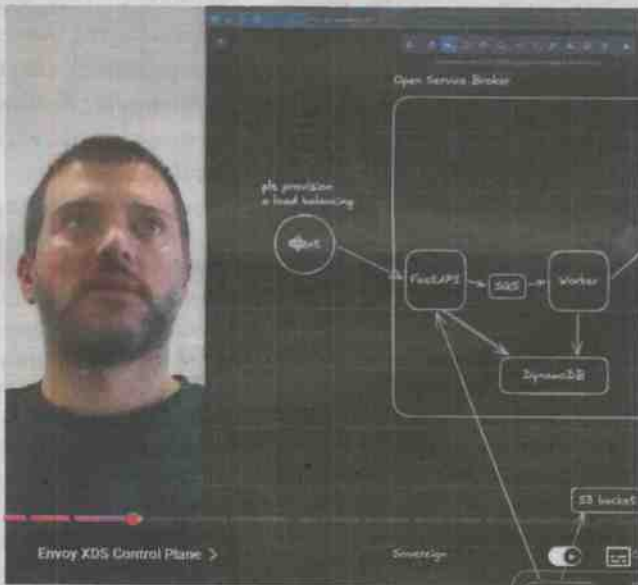
Η Atlassian μοιάζει να μην έχει πλέον ανάγκη τον δημιουργό της...

## Η Atlassian, ο Vasilios και το μπούμερανγκ της Τεχνητής Νοημοσύνης

Τα συστήματα Jira, Confluence, Bitbucket επιτρέπουν στις επιχειρήσεις-χρήστες τους να απολύουν εργαζόμενους - ανάμεσά τους και τους ίδιους τους... κατασκευαστές των συστημάτων AI



Ο CEO της Atlassian, Mike Cannon-Brookes, με τεθλιμμένο ύφος αναγγέλλει την οδυνηρή, πλην αναγκαία, απόφαση να διώξει το 10% της «ομάδας»



Ο Βασίλης Συράκης εξηγεί στο βίντεο (στον λογαριασμό του <https://www.youtube.com/@vsyrakis>) πώς η συμβολή του στην ανάπτυξη του Jira οδήγησε στην... απόλυσή του από την Atlassian

κατασκευαστές των συστημάτων AI, επιστρέφοντας εναντίον τους ακριβώς σαν το αρχέγονο όπλο των Αβοριγίνων της Αυστραλίας, το μπούμερανγκ. Πάνω από 2,5 εκατομμύρια προβολές έχει το βίντεο του Βασίλη, πάνω από 4.000 σχόλια περιγράφουν εμπειρίες ομοιοπαθών του.

**Η ιστορία της Atlassian αποκαλύπτει ότι η Τεχνητή Νοημοσύνη, όπως κάθε τεχνολογική επανάσταση, προορίζεται να αυξήσει τον κοινωνικό πλούτο**

Η Atlassian, με έδρες στο Σίδνεϊ και στο Σαν Φρανσίσκο, έχει χρηματιστηριακή αξία άνω των 28 δισ. ευρώ (Nasdaq) και πάνω από 300.000 πελάτες-επιχειρήσεις σε όλο τον κόσμο που ενσωματώνουν εφαρμογές Τεχνητής Νοημοσύνης στην παραγωγή ή στις υπηρεσίες τους.

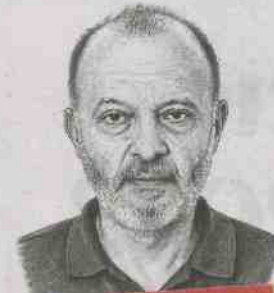
Η ιστορία της Atlassian και του ομογενούς Βασίλη Συράκη αποκαλύπτει ότι η Τεχνητή Νοημοσύνη, που όπως κάθε τεχνολογική επανάσταση προορίζεται να αυξήσει τον κοινωνικό πλούτο, με λιγότερη και πολύ παραγωγικότερη εργασία, χρησιμοποιείται από τους κατόχους της κερδοσκοπικά και μονοδιάστατα, εις βάρος της εργασίας και της φυσικής ανθρώπινης νοημοσύνης που παράγει και την τεχνητή...

## Συλλογική διαπραγμάτευση για την AI

**Η ΥΠΟΘΕΣΗ** του μηχανικού Βασίλη Συράκη, που εξηγεί σε βίντεο (<https://youtu.be/55pTFVoclvE?si=01e05xbjilM2Lzk4>) τι έκανε επί οκτώ χρόνια στην Atlassian και πώς συνέβαλε στη δημιουργία συστημάτων αυτοματοποίησης πριν απολυθεί από την ίδια εταιρεία, δεν είναι απλώς μια προσωπική ιστορία. Είναι μια προειδοποίηση για το τι μπορεί να συμβεί όταν η Τεχνητή Νοημοσύνη εισάγεται στην οικονομία χωρίς κανόνες, χωρίς συλλογική διαπραγμάτευση και χωρίς κοινωνική ανταποδοτικότητα.

**Η Τ.Ν.** δεν είναι η πρώτη τεχνολογική επανάσταση που αλλάζει την εργασία. Ο ατμός, ο ηλεκτρισμός, οι υπολογιστές και το διαδίκτυο κατέστρεψαν παλιές θέσεις και δημιούργησαν νέες. Η διαφορά σήμερα είναι βαθύτερη. Η νέα αυτοματοποίηση δεν αφορά μόνο χειρωνακτικές ή επαναλαμβανόμενες εργασίες. Παρεμβαίνει και σε γνωσιακές εργασίες: στη γραφή, στην ανάλυση, στον κώδικα, στη μετάφραση, στη νομική έρευνα, στη λογιστική υποστήριξη, στη δημοσιογραφική επεξεργασία, στην εξυπηρέτηση πελατών, ακόμα και στη διοίκηση.

**ΑΥΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ** ότι επηρεάζονται επαγγέλματα που μέχρι πρόσφατα θεωρούσαν τη γνώση τους ασφαλές καταφύγιο. Προγραμματιστές, νομικοί, λογιστές, μεταφραστές, ερευνητές, δημοσιογράφοι, εκπαιδευτικοί και στελέχη διοίκησης βλέπουν πλέον τμήματα της δουλειάς τους να τυποποιούνται, να μετρώνται και να ανατίθενται σε αλγοριθμικά συστήματα. Το πρό-



**ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΑ**

ΤΟΥ  
**ΘΕΟΔΩΡΟΥ  
 ΚΑΡΟΥΝΟΥ**

ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ  
 INFOSTRAG ΤΟΥ ΕΒΕΟ  
 (ΕΜΠ) ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ  
 ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΕΕΛΛΑΚ

βλημα δεν είναι ότι η Τ.Ν. μπορεί να βοηθήσει τον εργαζόμενο. Το πρόβλημα αρχίζει όταν χρησιμοποιείται για να αφαιρέσει από τον εργαζόμενο τη γνώση, την αυτονομία, τη διαπραγματευτική δύναμη και τελικά τη θέση εργασίας του.

**ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ**, λοιπόν, δεν είναι αν πρέπει να σταματήσει η Τ.Ν. Δεν μπορεί και δεν πρέπει. Το ερώτημα είναι ποιος θα ελέγξει την αύξηση της παραγωγικότητας και ποιος θα καρπωθεί τα οφέλη της. Αν η Τ.Ν. χρησιμοποιηθεί μόνο για μείωση προσωπικού, εντατικοποίηση, παρακολούθηση και συμπίεση μισθών, θα μεγαλώσει τις ανισότητες. Αν όμως ενταχθεί σε ένα νέο πλαίσιο εργασιακών δικαιωμάτων, μπορεί να γίνει εργαλείο καλύτερης εργασίας, λιγό-

τερης ανασφάλειας, μικρότερου χρόνου απασχόλησης και ισχυρότερων δημόσιων υπηρεσιών.

**ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ** είναι η συλλογική διαπραγμάτευση για την Τ.Ν. Κάθε επιχείρηση που εισάγει συστήματα αυτοματοποίησης σε κρίσιμες λειτουργίες πρέπει να υποχρεούται να διαβουλευτεί με τους εργαζομένους. Να παρουσιάζει εκτίμηση επιπτώσεων στην απασχόληση, σχέδιο επανεκπαίδευσης και δεσμεύσεις για το πώς θα μοιραστούν τα κέρδη παραγωγικότητας.

**ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ** είναι το δικαίωμα εξήγησης και επανεξέτασης. Καμία πρόσληψη, αξιολόγηση, μετάθεση, μπόνους ή απόλυση δεν πρέπει να βασίζεται σε αδιαφανές αλγοριθμικό σύστημα χωρίς ανθρώπινη ευθύνη, τεκμηρίωση και δυνατότητα ένστασης. Ο εργαζόμενος δεν μπορεί να μετατραπεί σε γραμμή δεδομένων μέσα σε ένα σύστημα που δεν καταλαβαίνει και δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

**ΤΡΙΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ** είναι η προστασία της ανθρώπινης εργασίας μέσω διαρκούς κατάρτισης. Οχι πρόχειρα σεμινάρια, αλλά κλαδικά προγράμματα για την τεχνολογία, τις τράπεζες, τα λογιστήρια, τις νομικές υπηρεσίες, τα ΜΜΕ, τη δημόσια διοίκηση, την εκπαίδευση και την εξυπηρέτηση πελατών. Η προσαρμογή στην Τ.Ν. δεν μπορεί να είναι ατομική ευθύνη του εργαζομένου. Είναι υποχρέωση του κράτους, των εργοδοτών και των συνδικάτων.

**ΤΕΛΟΣ**, όπου η Τ.Ν. αυξάνει θεαματικά την παραγωγικότητα, η απάντηση δεν μπορεί να είναι οι απολύσεις. Πρέπει να συζητηθεί σοβαρά η μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση αποδοχών, η ενίσχυση των συλλογικών συμβάσεων και η σύνδεση μισθών με τα κέρδη παραγωγικότητας.

**Η Τ.Ν.** μπορεί να κάνει την κοινωνία πλουσιότερη. Αλλά χωρίς δημοκρατικούς κανόνες, θα κάνει πολύ λίγους ισχυρότερους και πολλούς πιο επισφαλείς. Το ζήτημα δεν είναι να προστατεύσουμε το παλιό μοντέλο εργασίας όπως ήταν. Είναι να διασφαλίσουμε ότι η νέα παραγωγικότητα θα μετατραπεί σε καλύτερους μισθούς, λιγότερη ανασφάλεια, δημόσια αγαθά, μικρότερο χρόνο εργασίας και περισσότερη δημοκρατία.

